

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Triplex Statvs; Ecclesiasticvs, Religiosus, & Sæcularis

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Caput 12. Circa locum soluendi Tributi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80707](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80707)

173
Non debet
gabellam.

Gabellam non debet. Quia illa non fuit vera negotiatio, quae tunc solum datur, quando aliquis emit ad vendendum, & lucrandum. Atque licet postea venderit cum lucro, non tamen ad illius finem emit. Ita Sanch. l. 2. consil. c. 4. dub. 46.

174
Hoc tenet,
& confir-
mo.

Hoc tenet, & confirmo ex iis quae Doctor ipse loco citato tradit, nempe gabellam debitam ab iis, qui portant aliquid ad vendendum, non deberi ab eo, qui emit, vel portauit ad proprium vium, licet postea, mutato consilio, id venderit. Probatur ex Leg. vii. C. de imponenda lueratiua descripti. l. 10. ubi gabella imposita rebus ad portatus titulo lucratio, non debetur, quando contractus in suo exordio non fuit lucratius, licet postea res lucri titulo in dominium alicuius incidit. Quia origo, & primordium est attendendum. Nec obstat lex Hispania illa, qua prima sententia protegitur. Id enim intelligitur, quando statim ille vendidit. Quia praesumitur ad vendendam rem illam deponasse. Debetur autem gabellam ex venditione sequenti, quando ea debetur ex omni venditione, & ille non est aliunde à tali gabella solvenda immunis, vt de Clerico innuitur.

CAPVT XII.

Circa locum soluendi Tributi.

DVBIUM XLVI.

Si res, circa quam fit contractus, & quae tradenda est, sit in Hispania, & contractus fiat in Gallia: an Tributum soluendum sit in Hispania?

175
Plura praemitto circa locum ubi tributum est soluendum.

Circa locum, ubi gabella soluenda sit, multa ex legibus municipalibus dependet, plures ex iis, quae ad Hispaniam pertinent affert Mol. ro. 3. d. 676. Loquendo autem in genere, certum est gabellas, quae ad vectigalia, & portoria pertinent, deberi ibi, ubi merces adportantur, vel introducuntur. Tota itaque difficultas est de gabellis, quae ex contractibus debentur, an soluendae sint in illo loco, ubi contractus executioni mandatur. Et quidem leges ad fraudes vitandas, & dubia tollenda, assolent explicare, ubi, & quibus soluenda sit gabella ex contractu debita, & quae leges consulenda, & obseruanda erunt. Ad nos solum attinet dicere, seclusis his legibus, quid sequeretur praecise ex gabellae impositione. Regula itaque generalis est, quod attendantur verba legis, quibus gabella imponitur. Aliquando enim imponitur soli contractui: aliquando traditioni, aliquando vero ipsis bonis, de quibus contrahitur. Quando lex imponit tributum soli contractui ibi debetur, ubi

contractus perficitur, in ratione talis contractus, licet bona ibi non essent, sed alibi. Ita dicendum esse de iure communi docent Bald. & Panormit. quorum sententiam commendat Sanch. l. 2. consil. c. 4. dub. 4. 2. n. 3. Cardinalis autem Ioan. de Lugoto. 2. de iust. d. 36. n. 174. apte adnotat id etiam ex iure communi habere exceptionem. Nam ex eo iure statuitur, contractum ibi censeri factum, ubi contrahens se ad soluendum obligauit: quare si Romae te obligas ad soluendum matris, poteris Matriti conueniri. L. Contraxisse. ff. de actionib. & leg. Quere. ff. de solut. Quare cum res immobiles, & solo affixae, non possint solui, nisi ubi sunt, earum locus videtur attendendus ad gabellae solutionem, loquendo de iure communi. Iam igitur quaesierim, an si res, circa quam fit contractus, & quae tradenda est, sit in Hispania, & contractus fiat in Gallia, tributum sit in Gallia, an in Hispania soluendum?

Soluendum est in Gallia, non in Hispania. Quia gabella non potest exigi nisi à subdito: sed Gallus existens in Gallia, non est Hispanus, sed subditus: Ergo quando in Gallia vendit alteri bona, quae habet in Hispania, non potest à rege Hispaniae ex eo gabella peti. Sic Lazarte apud Mol. ro. 3. d. 676.

Soluendum est in Hispania, non in Gallia. Quia ubi res, seu bona de quibus fit contractus tradenda est, ibi tributum soluendum esse est in Hispania legem contraxisse imperator. Ita Mol. ubi sup. prima non Bald. ad Leg. Multi interst. ff. si quis alteri, vel in Gallia, sibi, & alij multi, quos refert Bertachinus, de gabellis p. 6. n. 3.

Probabilior haec mihi sententia. Nam si bona quae ille vendidit sunt praedia, vel domus, quas in Hispania habet, vel etiam si sint bona mobilia, obligauit se per contractum ad ea tradenda in Hispania: conueniri potest super eo contractui in Hispania, atque adeo quoad illam contractum sit subditus, & capax obligationis gabellam soluendi.

DVBIUM XLVII.

Quando contractus fit per procuratorem, debeturne Tributum, ubi procurator contrahit?

Debetur quidem ubi procurator nomine alterius contrahit, non ubi ille cuius nomine contrahit adest. Quia ex facultate ubi procurator illius agit personam. Sic ratur en- Lazarte cum Baldo, quos refert, ac sequitur trahit. Mol. d. 676. n. 4.

Non debetur ubi procurator contrahit, sed ubi adest ille, cuius ex nomine fit contractus. Non debetur. Quia gabella non soluitur à procuratore, cum ipse ibi, sed ipse verè non contraxerit, sed Gallus, v. grat. ubi eius medio ipso. Gallus autem in Gallia degens, domum non est subditus Regis Hispaniae. Ita nonnulli adest. Doctores.

Primam sententiam longè veriore eligendam duxi. Nam quando Gallus in Hispania contractat per procuratorem, debet ibi gabellam, quia in eo.

quia iam censetur ibi praesens in illa adesse, & sicut ratione illius contractus potest inibi contineri, poterit etiam ad soluendam gabellam debitam ex illo contractu obligari. Alioquin nec deberent solvere vectigal famuli, vel miliones, qui in Hispania merces Galli manentis in Gallia deportant. Quia ipsi non portant merces suo nomine, nec solvunt vere gabellam, sed dominus mercium, qui non est subditus. Caterum quoad illum actum est subditus, quia qui per alium mittit merces, subditus se legibus loci, ad quem eas mittit.

DVBIVM XLVIII.

Quando contractus fit per litteras hinc inde datas, debeturne gabella in loco, ubi secundum contrahens, acceptis litteris alterius, consentit?

183
Debetur
ibi.

Debetur ubi secundum contrahens, acceptis litteris alterius, consentit. Quia inibi contractus perficitur, ob quem gabella debetur. Sic Lazarte apud Mol. to. 3. d. 676. numero 4.

184
Non debet
ibi.

Non debetur ibi, sed ubi primus litteras ad illum immisit. Quia non perficitur venditio, donec consensus secundi, & eius acceptatio ad notitiam primi deveniat Ita Mol. ubi sup.

185
Auctoritas
resolutio.

Profecto hoc pendet ex cognitione quando, & quomodo requiratur notitia illius acceptationis, ut contractus sit perfectus, & neuter contrahentium recedere valeat, de quo sapientissime de more Card. Lug. to. 2. de inst. d. 22. de Contract. sect. 3. Iuxta cuius doctrinam dixerim ibi gabellam deberi, ubi vicinè perficitur contractus, qui antea nondum erat perfectus, & irrevocabilis.

DVBIVM XLIX.

Contrahentes possuntne ante contractum conventiones facere cum gabellario ut partem gabellae debite remittat, ut inibi contractum efficiant?

186
Nonnulla
praemittit.

Existimo posse contrahentes (si non sit lex aliqua municipalis contraria) ad vitandam solutionem gabellae appositae contractui, transferre se ad alium locum ab ea gabella immunem, ibique contractum celebrare, quando bona non remanent necessario tradenda in loco, ubi gabella exigitur. Bertachin. in dictionar. v. Gabella, & alij, quos sequitur Sanch. lib. 2. consil. caput. 4. dub. 42. numer. 3. Quaesierim autem, an contrahentes possint conventionem facere cum gabellario, antequam contrahant, ut partem gabellae debite remittant, ut ibi contrahant, & non aliam excedant ad locum?

187
Non possunt.

Minime possunt. Quia contrahentes debent ex lege solvere tantum pro gabella quare nequeunt de illo detrachere. Sic nonnulli doctores.

Esob. & Mend. Theol. Mor. Tom. VII.

Possunt omnino cum gabellario pacisci, ut partem remittat. Quia licitum eis est, ad alium pergere locum, & illud lucrum alterius loci gabellario dare. Ita Valq. §. 2. dub. 9. Turrian. hic, d. 45. dub. 8. n. 14.

188
Possunt
quidem.

Existimo, id neque esse iniustum, vel illicitum. Cui resolutioni non obstat, quod contrahentes debeant ex lege solvere tantum pro gabella. Fateor enim debere ex lege solvere summam illam lege praescriptam, nisi Rex, vel qui eius habet auctoritatem, in totum, vel in partem remittat. Gabellarius ergo, cuius interest, & qui potestatem habet, remittit partem, & hoc propter suum lucrum, quam remissionem licite acceptare, & procurare potest contrahens, quia ipse ante factum contractum nulli debet gabellam. Quod quidem minime admitterem in decimis Ecclesiae debitis, si verb. grat. aliquis pacisceretur cum Parocho, ut si ad eius Parochiam veniret, partes decimarum remitteret, & Parochus consentiret, ne illud lucrum perderet. Quia decimae non ex Parochi, sed ex Ecclesiae praecipito debentur integre danda alicui Ecclesiae ministro, cui praecipito ille non satisfaceret, dando vnam partem ex conventionione cum Parocho facta, Valq. de benef. c. 1. §. 1. dub. 3.

189
Hanc sententiam
defendo.

190

CAPVT XIII.

Circa alias res, ex quibus Tributum debeat solui.

DVBIVM I.

Cum res aliqua centum aureis verb. gr. venditur, sed pro venditione facienda venditor decem aureos insumpsit, ut proxeneta, praconi, & aliis solueret: Gabella debetne ex centum aureis integre solui?

191
Nonnulla
suppono.

Egi in superioribus, an ex rebus necessariis, vel ex iis, quae ad propriam usum emuntur, aut de sumptibus gabella debeatur? Nunc adicio ex quibus rebus aliis soluenda sit, quod quidem pendet ex legibus municipalibus circa singulas gabellas, quibus solent varia privilegia concedi variis mercibus, v. g. libris, armis, agriculturae, & aliis, ut à gabellae solutione eximantur, quae leges erunt consulendae; plures quoad aliquas gabellas Hispanas recole apud Mol. to. 3. d. 664.

192

Nunc in genere discepto de qua quantitate soluenda sit gabella quando verb. grat. decima, vel vigesima pars pretij pro gabella soluenda sit à venditore, & res aliqua venditur centum aureis, sed pro venditione

D d 3

venditione